

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2007/65/EÜ,

11. detsember 2007,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu direktiiviga 89/552/EMÜ ⁽⁴⁾ koordineeritakse teleringhäälingutegevust käsitlevaid liikmesriikide teatavaid õigus- ja haldusnorme. Uued tehnoloogiad audiovisuaalmeedia teenuste edastamisel nõuavad õigusliku raamistiku kohandamist, et võtta arvesse struktuurimuut-

tuste, info- ja sidetehnoloogiatega (IST) leviku ja tehnoloogilise arengu mõju ärimudelitele, eriti kommertsringhäälingu rahastamisele, ning tagada Euroopa infotehnoloogiale ning meediatööstusele ja -teenustele optimaalsed konkurentsitingimused ning õiguskindlus, samuti kultuuriline ja keeleline mitmekesisus.

(2) Teleringhäälingutegevust käsitlevaid liikmesriikide õigus- ja haldusnorme juba koordineeritakse direktiiviga 89/552/EMÜ, samas kui selliste tegevuste nagu tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatavates eeskirjades esineb lahknevusi, millest mõned võivad tõkestada nende teenuste vaba liikumist Euroopa Ühenduses ja põhjustada konkurentsimoonutusi siseturul.

(3) Audiovisuaalmeedia teenused on nii kultuuri- kui ka majandusteenused. Nende kasvav tähtsus ühiskonnale, demokraatialle – eriti teabevabaduse, arvamuste paljususe ja meedia pluralismi tagamisel – haridusele ja kultuurile õigustab nende teenuste suhtes erieeskirjade kohaldamist.

(4) Asutamislepingu artikli 151 lõikes 4 nõutakse, et ühendus võtaks asutamislepingu teiste sätete kohaselt tegutsedes arvesse kultuuriaspekte, eriti selleks, et austada ja edendada kultuuride mitmekesisust.

(5) Euroopa Parlamendi 1. detsembri 2005. aasta ⁽⁵⁾ ja 4. aprilli 2006. aasta ⁽⁶⁾ resolutsioonides Doha vooru ja WTO ministrite konverentsi kohta nõudis Euroopa Parlament, et põhilised avalikud teenused, nagu audiovisuaalteenused, arvataks GATSi läbirääkimiste raames

⁽¹⁾ ELT C 318, 23.12.2006, lk 202.

⁽²⁾ ELT C 51, 6.3.2007, lk 7.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2006. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 15. oktoobri 2007. aasta ühine seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ning Euroopa Parlamendi 29. novembri 2007. aasta seisukoht.

⁽⁴⁾ Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiv 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise (Termin on muutunud. Kasutusel on uus termin „koordineerimine“) kohta (EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/36/EÜ (EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60).

⁽⁵⁾ ELT C 285 E, 22.11.2006, lk 126.

⁽⁶⁾ ELT C 293 E, 2.12.2006, lk 155.

liberaliseerimisest välja. Oma 27. aprilli 2006. aasta seisu- kohas⁽¹⁾ toetas Euroopa Parlament Unesco kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni, mis märgib eelkõige, et „kultuuriirited, kultuurikaubad ja -teenused on nii majandusliku kui ka kultuurilise iseloomuga, sest nad on identiteedi, väärtuste ja tähenduse kandjad ning seepärast ei tohi neid käsitleda, nagu oleks neil üksnes kommertslik väärtus”. Nõukogu 18. mai 2006. aasta otsusega 2006/515/EÜ kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni sõlmimise kohta⁽²⁾ kiideti Unesco konventsioon ühenduse nimel heaks. Konventsioon jõustus 18. märtsil 2007. Käesolevas direktiivis austatakse konventsiooni põhimõtteid.

- (6) Traditsioonilised audiovisuaalmeedia teenused, nagu televisioon, ja uued tellitavad audiovisuaalmeedia teenused pakuvad ühenduses olulisi tööhõivevõimalusi, eriti väikestes ja keskmise suurusega ettevõtjates, ning stimuleerivad majanduskasvu ja investeringuid. Pidades silmas võrdsete konkurentsivõimaluste ja tõelise Euroopa audiovisuaalmeedia teenuste turu olulisust, tuleks järgida siseturu peamisi põhimõtteid, nagu vaba konkurents ja võrdne kohtlemine, et tagada audiovisuaalmeedia teenuste turgude läbipaistvus ja prognoositavus ning alandada tõkkeid turuletulekuks.
- (7) Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid osutavate äriühingute suhtes valitseb õiguslik ebakindlus ja ebavõrdne olukord, arvestades õiguslikku režiimi, mis reguleerib uusi tellitavaid audiovisuaalmeedia teenuseid. Seega, et vältida konkurentsimoonusi, suurendada õiguskindlust ning aidata kaasa siseturu väljakujundamisele ja ühtse inforuumi loomisele, on vaja kohaldada kõigi audiovisuaalmeedia teenuste, nii teleringhäälingu (st lineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste) kui ka tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste (st mittelineaarsete audiovisuaalmeedia teenuste) suhtes vähemalt teatud põhireegleid koordineeritult. Direktiivi 89/552/EMÜ peamised põhimõtted, nimelt päritoluriigi põhimõte ja ühised miinimumnormid, on end õigustanud, mistõttu tuleks need säilitada.
- (8) 15. detsembril 2003 võttis komisjon vastu teatise Euroopa audiovisuaalpoliitika õigusliku reguleerimise tuleviku kohta, milles ta rõhutab, et kõnealuse sektori regulatiivne poliitika peab nüüd ja edaspidi kaitsma teatavaid avalikke huve, näiteks kultuurilist mitmekesisust,

õigust teabele, meediapluralismi, alaealiste kaitset ja tarbijakaitset ning tõhustada avalikkuse teadlikkust ja meedia- kirjaoskust.

- (9) Nõukogu ja nõukogus 25. jaanuaril 1999. aastal kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate resolutsioonis avalik-õigusliku ringhäälingu kohta⁽³⁾ kinnitati, et avalik-õigusliku ringhäälingu missiooni täitmisel peab ringhääling saama kasu tehnoloogia arengust. Era- ja avalik-õiguslike audiovisuaalmeedia teenuste osutajate koosseksiteerimine on Euroopa audiovisuaalmeedia turule iseloomulik tunnusjoon.
- (10) Komisjon võttis vastu algatuse „i2010: Euroopa infoühiskond”, et soodustada majanduskasvu ja töökohtade loomist infoühiskonna ja meediaga seotud valdkondades. See on igakülgne strateegia, mis on mõeldud Euroopa infosisu tootmise, digitaalmajanduse arengu ja IST kasutuselevõtu soodustamiseks infoühiskonna teenuste ja meediateenuste, võrkude ja seadmete lähenemise taustal, tänapäevastades ja rakendades kõiki ELi poliitika vahendeid: õigusakte, teadusuuringuid ja partnerlust tööstusharuga. Komisjon on pühendunud infoühiskonna teenuste ja meediateenuste sidusa sisetururaamistiku loomisele, tänapäevastades audiovisuaalteenuste õiguslikku raamistikku, alustades komisjoni 2005. aasta ettepanekuga piirideta televisiooni direktiivi ajakohastamise kohta ning selle muutmise kohta audiovisuaalmeedia teenuste direktiiviks. Põhimõtteliselt saavutatakse algatuse i2010 eesmärk, võimaldades tööstusharudel kasvada üksnes vajaliku reguleerimise juures ning võimaldades väikestel alustavatel ettevõtetel – mis on tuleviku rikkuse ja töökohtade loojad – arenda, tegeleda innovatsiooniga ja luua töökohti vabal turul.
- (11) Euroopa Parlament võttis 4. septembril 2003. aastal,⁽⁴⁾ 22. aprillil 2004. aastal⁽⁵⁾ ja 6. septembril 2005. aastal⁽⁶⁾ vastu resolutsioonid, mis kutsusid üles kohandama direktiivi 89/552/EMÜ vastavalt struktuurimuutustele ja tehnoloogia arengule, järgides samas täiel määral selle aluspõhimõtteid, mis jäävad edasi kehtima. Lisaks toetas see põhimõtteliselt üldist lähenemisviisi, mille aluseks on kõigi audiovisuaalmeedia teenuste põhieeskirjad ja teleringhäälingu teenuste lisaeeskirjad.

⁽³⁾ EÜT C 30, 5.2.1999, lk 1.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi resolutsioon piirideta televisiooni kohta (ELT C 76 E, 25.3.2004, lk 453).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi resolutsioon sõna- ja infovabaduse rikkumise riskide kohta ELis ja eriti Itaalias (põhiõiguste harta artikli 11 lõige 2) (ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 1026).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi resolutsioon direktiivi 89/552/EMÜ (piirideta televisioon) artiklite 4 ja 5 kohaldamise kohta, muudetud direktiiviga 97/36/EÜ, ajavahemikuks 2001–2002 (ELT C 193 E, 17.8.2006, lk 117).

⁽¹⁾ ELT C 296 E, 6.12.2006, lk 104.

⁽²⁾ ELT L 201, 25.7.2006, lk 15.

- (12) Käesolev direktiiviga tõhustatakse põhiõiguste täitmist ja see on täielikult kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, ⁽¹⁾ eriti selle artiklis 11 tunnustatud põhimõtetega. Selles osas ei takista käesolev direktiiv liikmesriikidel mingil moel kohaldamast oma riigiõiguslikke norme, mis on seotud ajakirjandusvabaduse ja sõnavabadusega meedias.
- (13) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) ⁽²⁾ kohaldamisest tulenevaid liikmesriikide kohustusi. Seetõttu tuleks kavandatavate siseriiklike meetmete suhtes, mida rakendatakse tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, mis on rangemad või üksikasjalikumad kui need, mille puhul tuleks käesolev direktiiv lihtsalt üle võtta, kohaldada direktiivi 98/34/EÜ artikliga 8 kehtestatud protseduurilisi kohustusi.
- (14) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ (elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv)) ⁽³⁾ artikli 1 lõikele 3 ei piirata ühenduse tasandil või siseriiklikul tasandil võetud meetmeid, mille eesmärk on saavutada üldist huvi pakkuvaid eesmärke, eelkõige seoses sisu reguleerimise ja audiovisuaalpoliitikaga.
- (15) Käesoleva direktiivi ükski säte ei tohiks nõuda ega ärgitada liikmesriike kehtestama uusi süsteeme mis tahes audiovisuaalmeedia teenuse tüübi litsentsimiseks või halduslubade andmiseks.
- (16) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „audiovisuaalmeedia teenused” hõlmama üksnes kas teleringhäälingu teenuseid või tellitavaid audiovisuaalse massimeedia teenuseid ehk neid, mis on mõeldud vastuvõtmiseks elanikkonna märkimisväärselt suure osa poolt ja millel on neile selge mõju. Selle kohaldamisala peaks piirduma asutamislepingus määratletud teenustega ja peaks seega hõlmama kõiki majandustegevuse vorme, sealhulgas avalikku teenust pakkuvad ettevõtjad, kuid ei hõlma tegevusi, mis on eelkõige mittemajanduslikud ja mis ei konkureeri teleringhäälinguga, näiteks isiklike veebilehti ja teenuseid, mis koosnevad erakasutajate poolt huviringkondade hulgas jagamiseks ja vahetamiseks loodud audiovisuaalse sisu esitamisest või levitamisest.
- (17) Tellitavatele audiovisuaalmeedia teenustele on iseloomulik, et nad on „televisionilaadsed”, st nad konkureerivad sama vaatajaskonna pärast, mis on teleülekannetel, ning nimetatud teenuse kättesaadavuse laad ja vahendid annavad kasutajale põhjuse eeldada, et neile on tagatud regulatiivne kaitse käesoleva direktiivi kohaldamisala piires. Eeltoodu valguses ja selleks, et vältida erinevusi vaba liikumise ja konkurentsi osas, tuleks mõistet „saade” tõlgendada dünaamiliselt, võttes arvesse teleringhäälingu arengut.
- (18) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „audiovisuaalmeedia teenused” hõlmama massimeediat selle teavituslikus, meelelahutuslikus ja avalikkust harivas funktsioonis, ning peaks sisaldama audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid, kuid mõiste kattealast peaks välja jätta kõik erakirjavahetuse vormid, nagu piiratud arvule adressaatidele saadetud e-kirjad. Mõiste kattealast peaks välja jätta kõik sellised teenused, mille peamine otstarve ei ole saadete pakkumine, st kui audiovisuaalne sisu on teenuses puhtjuhuslik ega kannu selle peamist otstarvet. Näiteks võib tuua veebilehed, mis sisaldavad audiovisuaalseid elemente üksnes täiendusena, lühikesi reklaamilõike või teavet, mis on seotud toote või mitteaudiovisuaalse teenusega. Seetõttu tuleks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta ka rahalist väärtust kujutava panusega hasartmängud, sealhulgas loteriid, kihlveod ja muud hasartmänguteenused, samuti *on-line* mängud ja otsingumootorid, kuid mitte hasart- ja õnnemängudele kesken- dunud ülekanded.
- (19) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „meedia-teenuse osutaja” kattealast välja jätta füüsilised või juriidilised isikud, kes üksnes edastavad sisu, mille toimetust vastutus lasub kolmandatel isikutel.
- (20) Teleringhääling hõlmab praegu eelkõige analoogset ja digitaalset teleringhäälingut, otse-eeetris voogedastust (*live streaming*), veebiülekandeid ja korduvaid nõudevideoid (*near-video-on-demand*), samal ajal kui näiteks nõudevideod (*video-on-demand*) on üks tellitavatest audiovisuaalmeedia teenustest. Üldjuhul tuleks teleringhäälingu või telesaadete puhul, mida sama meediateenuse osutaja pakub tellitavate audiovisuaalmeedia teenustena, pidada käesoleva direktiivi nõuded täidetuks teleülekande, st lineaarse ülekande suhtes kohaldatavate nõuete täitmisega. Kui erinevat liiki teenuseid pakutakse siiski paralleelselt, kuid need on selgelt eraldi teenused, peaks käesolevat direktiivi kohaldama iga asjaomase teenuse suhtes.

⁽¹⁾ EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

⁽³⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 717/2007 (ELT L 171, 29.6.2007, lk 32).

(21) Käesoleva direktiivi reguleerimisala ei peaks hõlmama ajalehtede ja ajakirjade elektroonilisi versioone.

- (22) Käesoleva direktiivi kohaldamisel peaks mõiste „audiovisuaalne” osutama liikuvatele piltidele koos heliga või ilma, hõlmates seega tummfilme, kuid mitte audioülekan-
deid ega raadioteenuseid. Kui audiovisuaalmeedia teenuse peamine eesmärk on saadete edastamine, peaks sellise teenuse mõiste hõlmama ka selliste saadetega kaasnevat tekstipõhist sisu, näiteks subtitreerimisteenuseid ja elektroonilisi programmijuhte. Tekstipõhised omaette teenused ei tohiks kuuluda käesoleva direktiivi reguleerimisalasse ja direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide vabadust reguleerida selliseid teenuseid riigi tasandil kooskõlas asutamislepinguga.
- (23) Mõiste „toimetusteenus” on oluline meediateenuse osutaja rolli ja seoses sellega audiovisuaalmeedia teenuste määratlemisel. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete vastuvõtmisel toimetusteenustuse mõistet täpsustada, eelkõige „tõhusa kontrolli” tähenduse osas. Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiviga 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) ⁽¹⁾ kehtestatud vastutusest vabastamist.
- (24) Teleringhäälingu kontekstis peaks samaaegse vaatamise mõiste hõlmama ka osaliselt samaaegset vaatamist, kuna teleülekan-
de edastamise ja vastuvõtmise vahele jääb edastamisprotsessi tehnilistest põhjustest tulenev lühike ajavahe.
- (25) Kõik audiovisuaalmeedia teenuse tunnused, mis on esitatud selle määratluses ning mida on selgitatud põhjendustes 16–23, peaksid esinema samaaegselt.
- (26) Lisaks telereklaamile ja otsepakkumisele tuleks käesolevas direktiivis sätestada audiovisuaalse ärilise teadaande laiem mõiste, mis siiski ei hõlmaks avalikes huvides edastatavaid teateid ega tasuta edastatavaid heategevusega seotud üleskutseid.
- (27) Päritoluriigi põhimõte peaks jääma käesoleva direktiivi tuumaks, kuna see on vajalik siseturu loomiseks. Seda põhimõtet tuleks seepärast kohaldada kõigi audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, et tagada meediateenuse osutajatele õiguskindlus, mis on vajalik baas uute ärimudelite rakendamiseks ja selliste teenuste käivitamiseks. Samuti on see vajalik teabe ja audiovisuaalsete saadete vaba liikumise tagamiseks siseturul.
- (28) Tugeva, konkurentsivõimelise ja ühtse Euroopa audiovisuaaltööstuse edendamiseks ja meedia pluralismi võimaldamiseks kogu Euroopa Liidus peaks audiovisuaalmeedia teenuste osutaja kuuluma ainult ühe liikmesriigi jurisdiktsiooni alla ja teabe mitmekesisus peaks olema Euroopa Liidu aluspõhimõte.
- (29) Tehnoloogia areng, eriti seoses digitaalsete satelliitprogrammidega, tähendab, et täiendavaid kriteeriume tuleks kohandada, et tagada audiovisuaalmeedia teenuse sobiv õiguslik reguleerimine ja tõhus rakendamine ning anda osalistele reaalne võim audiovisuaalmeedia teenuse sisu üle.
- (30) Kuna käesolev direktiiv käsitleb Euroopa Liidus avalikkusele pakutavaid teenuseid, tuleks seda kohaldada üksnes audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, mida avalikkus saab ühes või mitmes liikmesriigis standardsete tarbijatele ettenähtud seadmetega otseselt või kaudselt vastu võtta. Standardsete tarbijatele ettenähtud seadmete mõiste määratlemine tuleb jätta liikmesriikide pädevatele asutustele.
- (31) Asutamislepingu artiklites 43–48 on sätestatud asutamisevabaduse põhiõigus. Seega peaks meediateenuste osutajatel olema üldiselt vabadus asutamiskoha liikmesriiki valida. Euroopa Kohus on rõhutanud ka seda, et „asutamisleping ei keela ettevõtjal kasutada teenuste osutamise vabadust, kui ta ei osuta teenuseid oma asutamiskohaks olevas liikmesriigis”. ⁽²⁾
- (32) Liikmesriigid peaksid olema siiski võimelised kohaldama käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades oma jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuste osutajate suhtes üksikasjalikumaid või rangemaid eeskirju, tagades, et need eeskirjad oleksid kooskõlas ühenduse õiguse põhiprintsiipidega. Juhul kui ühe liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv ringhäälinguorganisatsioon edastab teleülekan-
net, mis tervikuna või millest peamine osa on suunatud teise liikmesriigi territooriumile, oleks liikmesriikide vahelise koostöö nõue, ning eeskirjadest kõrvalehoidmise korral Euroopa Kohtu kohtupraktika ⁽³⁾ kodifitseerimine koos tõhusama menetlusega asjakohane lahendus, mis võtab arvesse liikmesriigi probleeme, seadmata kahtluse alla päritoluriigi põhimõtte nõuetekohast kohaldamist. Euroopa Kohus on seoses asutamislepingu artiklitega 43 ja 49 kujundanud oma kohtupraktikas üldisel huvil põhinevate eeskirjade mõiste, mis muu hulgas hõlmab tarbijakaitse, alaealiste kaitse ja kultuuripoliitika eeskirju. Koostööd taotleb liikmesriik peaks tagama, et kõnealuseid liikmesriikide erieeskirju on objektiivselt vaja, neid kohaldatakse mittediskrimineerival viisil ning need on proportsionaalsed.

⁽¹⁾ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

⁽²⁾ Otsus kohtuasjas C-56/96 VT4, punkt 22; otsus kohtuasjas C-212/97: Centros vs. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; vt ka: otsus kohtuasjas C-11/95: komisjon vs. Belgia Kuningriik, ja otsus kohtuasjas C-14/96: Paul Denuit.

⁽³⁾ Otsus kohtuasjas C-212/97: Centros vs. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; otsus kohtuasjas C-33/74: Van Binsbergen vs. Bestuur van de Bedrijfsvereniging; otsus kohtuasjas C-23/93: TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, punkt 21.

(33) Liikmesriik, hinnates konkreetsel juhul, kas teises liikmesriigis asutatud meediateenuse osutaja edastatav ülekanne on tervikuna või peamiselt suunatud tema territooriumile, võib osutada näitajatele, nagu telereklaami ja/või tellijatel saadava tulu päritolu, teenuse põhikeel või selliste saadete või äriliste teadaannete olemasolu, mis on otseselt suunatud vastuvõtva liikmesriigi avalikkusele.

(34) Käesoleva direktiivi kohaselt, olenemata päritoluriigi põhimõtte kohaldamisest, võivad liikmesriigid ikkagi võtta meetmeid, mis piiravad teleringhäälingu vaba levi, kuid üksnes käesolevas direktiivis sätestatud tingimuste ja korra kohaselt. Euroopa Kohus on järjekindlalt rõhutanud, et teenuste osutamise vabaduse piiranguid, nagu ka iga erandit asutamislepingu kesksest põhimõttest, peab tõlgendama kitsendavalt. ⁽¹⁾

(35) Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste vaba osutamise piiranguid peaks olema võimalik seada üksnes vastavalt direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõigetes 4, 5 ja 6 sätestatud tingimustele ja korrale.

(36) Oma teatistes Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Parem õigusloome majanduskasvu edendamiseks ja töökohtade loomiseks Euroopa Liidus” rõhutas komisjon vajadust hoolikalt analüüsida sobivat õiguslikku lähenemist, eelkõige küsimust, kas asjaomase valdkonna ja probleemi puhul peaks eelistama õiguslikku reguleerimist või peaks kaaluma teisi võimalusi, nagu näiteks kaas- või enesereguleerimist. Peale selle on kogemused näidanud, et liikmesriikide erinevate õigustraditsioonide kohaselt rakendataval nii kaas- kui ka enesereguleerimise vahenditel võib olla tähtis roll kõrgetasemelise tarbijakaitse saavutamisel. Meetmed, mis on suunatud avaliku huvi eesmärkide saavutamisele tekkivas audiovisuaalmeedia teenuste sektoris, on tõhusamad siis, kui teenuseosutajad ise neid aktiivselt toetavad.

Enesereguleerimine on seega teatud liiki vabatahtlik algatus, mis võimaldab ettevõtjatel, tööturu osapooltel, valitsusvälistel organisatsioonidel ja ühendustel võtta ise ja enda jaoks vastu ühiseid suuniseid. Liikmesriigid peaksid kooskõlas oma erinevate õigustraditsioonidega tunnustama tõhusat rolli, mida tulemuslik enesereguleerimine võib omada kehtivate seadusandlike ning kohtu- ja/või haldusmehhanismide täiendamisel, samuti enesereguleerimise kasulikku panust käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks. Kuigi enesereguleerimine võib olla

käesoleva direktiivi teatavate sätete rakendamise täiendavaks meetodiks, ei peaks see siiski asendama liikmesriigi seadusandja kohustusi.

Kaasreguleerimine oma vähimal kujul loob õigusliku seose enesereguleerimise ja riikliku seadusandja vahel vastavalt liikmesriikide õigustraditsioonidele. Kaasreguleerimine peaks võimaldama riigil sekkuda juhul, kui selle eesmärged ei saavutata. Ilma et see piiraks liikmesriikide ametlikke ülevõtmisega seotud kohustusi, julgustatakse käesoleva direktiiviga kaas- ja enesereguleerimise kasutamist. See ei peaks kohustama liikmesriike looma kaas- ja/või enesereguleerimise korda ega katkestama või seadma ohtu käimasolevaid kaas- või enesereguleerimise algatusi, mis on liikmesriikides juba loodud ja toimivad tõhusalt.

(37) „Meediakirjaoskus” tähendab tarbijate oskusi, teadmisi ja arusaamu, mis võimaldavad neil meediat tulemuslikult ja ohutult kasutada. Meediakirjaoskusega inimesed on võimelised tegema informeeritud valikuid, mõistma sisu ja teenuste olemust ning nad suudavad kasutada ära uute sidetehnoloogiate kõiki võimalusi. Nad oskavad paremini kaitsta iseennast ja oma perekonda kahjustava või solvava materjali eest. Seetõttu tuleks arendada meediakirjaoskust kõigis ühiskonnagruppides ja tehtud edusamme hoolikalt jälgida.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta soovitusel alaealiste ja inimväärkuse kaitse ning vastulause esitamise õiguse kohta seoses Euroopa audiovisuaal- ja teabeteenuste tööstusharu konkurentsivõimega ⁽²⁾ juba esitatakse rida võimalikke meetmeid meediakirjaoskuse edendamiseks, näiteks õpetajate ja koolitajate täiendõpe, spetsiaalne Internetikoolitus lastele juba väga noores eas, kusjuures osa koolitusi võiks olla avatud ka vanematele, või kodanikele suunatud riiklike kampaaniate korraldamine, hõlmates kõik massiteabevahendid, et jagada teavet Interneti vastutustundliku kasutamise kohta.

(38) Ringhäälinguorganisatsioonid võivad ainuõiguslikult omandada üldsusele suurt huvi pakkuvate ürituste teleülekandeõigusi. Kogu Euroopa Liidus on tarvis edendada pluralismi uudistetoodangu ja -saadete mitmekesisuse kaudu ja järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 11 tunnustatud põhimõtteid.

⁽¹⁾ Kohtuasi C-355/98 komisjon vs. Belgia [2000] ECR I-1221, punkt 28; kohtuasi C-348/96 Calfa [1999] ECR I-0011, punkt 23.

⁽²⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 72.

(39) Et kaitsta põhivabadust saada teavet ja et tagada Euroopa Liidu vaatajate huvide täielik ja nõuetekohane kaitse, peaksid üldsusele suurt huvi pakkuva ürituse teleülekan- deõiguste ainuvaldajad andma teistele ringhäälinguorgani- satsioonidele õiguse kasutada üldistes uudistesaadetes lühilõike võrdsetel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel, võttes ainuõigust nõuetekohaselt arvesse. Sellised tingimused tuleb teatavaks teha aegsasti enne üldsusele suurt huvi pakkuva ürituse toimumist, et teistele jääks kõnealuse õiguse kasutamiseks piisavalt aega. Ringhäälin- guorganisatsioon peaks saama seda õigust teostada konkreetselt kõnealusel juhul tema nimel tegutseva vahendaja kaudu. Selliseid lühilõike võib kasutada tervet ELi hõlmavate mis tahes kanali kaudu pakutavate ülekan- nete jaoks, sealhulgas spordiülekannete spetsialiseer- runud kanalid, ning need ei tohiks olla pikemad kui 90 sekundit.

Juurdepääsuõigust lühilõikudele kohaldatakse piiriülelset ainult siis, kui see on vajalik. Seetõttu peaks ringhäälin- guorganisatsioon taotlema kõigepealt juurdepääsu samas liikmesriigis asutatud ringhäälinguorganisatsioonilt, kellel on kõnealuse üldsusele suurt huvi pakkuva ürituse kajas- tamiseks ainuõigus.

Üldiste uudistesaadete mõiste ei peaks hõlmama lühilõi- kude kasutamist meelelahutuseks mõeldud saadetes.

Päritoluriigi põhimõtet tuleks kohaldada nii lühilõikudele juurdepääsu kui nende ülekandmise suhtes. Piiriülese ülekan- de korral tuleks kohaldada järjestikku eri liikmes- riikide õigust. Esiteks, lühilõikudele juurdepääsu suhtes tuleks kohaldada selle liikmesriigi õigust, mille ringhää- lingoorganisatsioon väljastab algse signaali (st tagab juur- depääsu). Tavaliselt on selleks liikmesriik, kus asjakohane üritus toimub. Kui liikmesriik on kehtestanud asjakoha- sele üritusele juurdepääsuks samaväärse süsteemi, tuleks selle liikmesriigi õigust kohaldada iga juhtumi puhul. Teiseks, lühilõikude edastamise suhtes tuleks kohaldada selle liikmesriigi õigust, kus asub lühilõike edastav ring- häälinguorganisatsioon.

(40) Käesoleva direktiivi nõuded, mis käsitlevad juurdepääsu üldsusele suurt huvi pakkuvatele sündmustele lühiauudiste edastamise eesmärgil, ei tohiks piirata Euroopa Parla- menti ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ (autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas) ⁽¹⁾ ja asjakohaste rahvusvaheliste autoriõigusealaste ja nendega seotud õigusi käsitlevate konventsioonide kohal- damist. Liikmesriigid peaksid hõlbustama juurdepääsu üldsusele suurt huvi pakkuvatele üritustele, andes loa juurdepääsuks ringhäälinguorganisatsiooni signaalile käes-

oleva direktiivi tähenduses. Nad võivad aga valida teise võrdväärse vahendi käesoleva direktiivi tähenduses. Sellised vahendid on muu hulgas – enne loa andmist juurdepääsuks signaalile – juurdepääsuloa andmine nende sündmuste toimumiskohta. Ringhäälinguorganisat- sioone ei tohiks takistada sõlmimast üksikasjalikumaid lepinguid.

(41) Tuleks tagada, et meediateenuse osutajate tava pakkuda pärast otseülekannet tellitavaid otseülekandena edastatud uudistesaaeteid oleks endiselt võimalik, ilma et selleks oleks vaja lühilõike välja jättes eraldi saadet. See võimalus peaks piirduma sama meediateenuse osutaja teleülekan- de tellitava teenuse pakkumisega, nii et seda ei saa kasutada uue lühilõikudel põhineva tellitava teenuse loomiseks.

(42) Tellitavad audiovisuaalmeedia teenused erinevad telering- häälingust kasutaja valiku- ja kontrollivõimaluse ning ühiskonnale avaldatava mõju poolest. ⁽²⁾ Seega on põhjendatud tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste väiksem reguleeritus ning nad peaksid vastama ainult käesolevas direktiivis sätestatud põhireeglitele.

(43) Audiovisuaalmeedia teenuste eripära ning eriti selle mõju tõttu, mida need avaldavad inimeste arvamuse kujunda- misele, peavad kasutajad tingimata täpselt teadma, kes vastutab nende teenuste sisu eest. Seepärast on liikmes- riikidele oluline tagada, et kasutajatel oleks igal ajal kerge ja vahetu juurdepääs audiovisuaalmeedia teenuse osutajat käsitlevale teabele. Iga liikmesriigi ülesanne on otsustada praktiliste üksikasjade üle, kuidas seda eesmärki saavu- tada, ilma et see piiraks ühenduse õiguse muid asja- omaseid sätteid.

(44) Kahjuliku sisu kättesaadavus audiovisuaalmeedia teenustes valmistab seadusandjatele, meediatööstusele ja lapsevane- matele jätkuvalt muret. Samuti on oodata uusi väljakut- seid, eriti seoses uute jaotuskanalite ja uute toodetega. Seepärast on vaja kehtestada eeskirjad alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu ning inimväärlikuse kaitsmi- seks kõigis audiovisuaalmeedia teenustes, sealhulgas audiovisuaalsetes ärilistes teadaannetes.

(45) Alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu ning inim- väärlikuse kaitsmiseks võetud meetmeid tuleks hoolikalt tasa- kaalustada sõnavabaduse põhiõigusega, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas. Nimetatud meetmete, näiteks isiklike tunnusnumbrite (PIN-koodide) kasutamise, filtreerimissüsteemide või märgistamise eesmärk peaks seega olema tagada alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu ning inimväärlikuse piisav kaitse, eriti seoses telli- tavate audiovisuaalmeedia teenustega.

⁽¹⁾ EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10.

⁽²⁾ Otsus kohtuasjas C-89/04: Mediakabel.

- Alaealiste ja inimväärkuse kaitset ning vastulause esitamise õigust käsitlevas soovitusel juba tunnistatakse filtreerimissüsteemide ja märgistamise tähtsust ning see sisaldab mitmeid alaealiste kaitseks mõeldud võimalikke meetmeid, andes kasutajatele juurdepääsu pakkujaga lepingu sõlmimisel süstemaatilisel tõhusa, ajakohastatava ja kergestikasutatava filtreerimistarkvara või spetsiaalselt lastele mõeldud ühendusega liitumisel automaatse filtreerimistarkvara.
- (46) Liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuste osutajate suhtes kohaldatakse igal juhul lapspornograafia levitamise keeldu vastavalt nõukogu 22. detsembri 2003. aasta raamotsusele 2004/68/JSK laste seksuaalse eksploatimise ja lapsporno vastu võitlemise kohta. ⁽¹⁾
- (47) Ükski käesoleva direktiivi säte, mis käsitleb alaealiste kehalise, vaimse ja moraalse arengu ning inimväärkuse kaitset, ei nõua, et nimetatud huvide kaitsmiseks võetavaid meetmeid peaks rakendama audiovisuaalmeedia teenuste eelneva kontrollimise abil riigiasutuste poolt.
- (48) Tellitavad audiovisuaalmeedia teenused võivad teleringhäälingu osaliselt välja vahetada. Seepärast peaksid need propageerima Euroopa päritoluga teoste tootmist ja levitamist ning seeläbi võimalusel aktiivselt kaasa aitama kultuurilise mitmekesisuse edendamisele. Niiugune toetus Euroopa päritolu teostele võiks olla näiteks selliste teenuste poolt antav rahaline toetus Euroopa päritolu teoste tootmiseks ja nende teostega seotud õiguste omandamiseks, Euroopa päritolu teoste minimaalne osakaal nõudevideo kataloogides või Euroopa päritolu teoste atraktiivne esitlemine elektroonilistes programmijuhitudes. Euroopa päritoluga teoste propageerimisega audiovisuaalmeedia teenuste kaudu seotud sätete kohaldamist on tähtis korrapäraselt läbi vaadata. Käesolevas direktiivis sätestatud aruandluse raames peaksid liikmesriigid arvestama eelkõige ka selliste teenuste rahalise osalusega Euroopa päritolu teoste tootmises ja neid teoseid käsitlevate õiguste omandamises; Euroopa päritolu teoste osakaaluga audiovisuaalmeedia teenustes ning nimetatud teenustega pakutavate Euroopa päritolu teoste tegeliku vaadatavusega.
- (49) Kui defineeritakse mõistet „ringhäälinguorganisatsioonidest sõltumatud tootjad”, nagu on osutatud direktiivi 89/552/EMÜ artiklis 5, peaksid liikmesriigid võtma asjakohaselt eelkõige arvesse selliseid kriteeriume nagu tootmisettevõtte kuuluvus, samale ringhäälinguorganisatsioonile tarnitavate saadete hulk ning teiste õiguste omandiõigus.
- (50) Direktiivi 89/552/EMÜ artikli 4 sätete rakendamisel peaksid liikmesriigid julgustama ringhäälinguorganisatsiooni kaasama piisava osa ühistoodanguna toodetud Euroopa päritoluga teoseid või väljastpoolt oma riiki pärit Euroopa teoseid.
- (51) Tähtis on tagada, et kinematograafiateoseid edastatakse õiguste valdajate ja meediateenuste osutajate vahel kokkulepitud ajavahemikel.
- (52) Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste kättesaadavus suurendab tarbija valikuvõimalusi. Seega ei ole tellitavate audiovisuaalmeedia teenustega seotud audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid reguleerivad üksikasjalikud eeskirjad põhjendatud ega ka tehnilisest vaatenurgast mõtestatud. Sellegipoolest peaksid kõik audiovisuaalsed ärilised teadaanded järgima mitte üksnes tuvastamiseskirju, vaid ka peamisi kvaliteedieskirju, et teenida selgeid avaliku korra eesmärke.
- (53) Vastulause esitamise õigus on teleringhäälingu puhul asjakohane õiguskaitsevahend ning seda tuleks kohaldada ka veebikeskkonnas. Alaealiste ja inimväärkuse kaitset ning vastulause esitamise õigust käsitlevas soovitusel juba esitatakse asjakohased suunised siseriikliku õiguse või praktika kohaste meetmete rakendamiseks, et tagada piisavalt vastulause esitamise võimalus või samaväärsed õiguskaitsevahendid seoses *on-line*-meediaga.
- (54) Nagu komisjon on tunnistanud oma tõlgendavas teises piirideta televisiooni direktiivi ⁽²⁾ reklaami käsitlevate sätete teatavate aspektide kohta, on uute reklaamivõtete ja turundusuuenduste väljatöötamine loonud uusi tõhusaid võimalusi audiovisuaalseteks äriks teadaanneteks traditsiooniliste ringhäälinguteenuste raames, mis võimaldavad neil tellitavate uuenduslike teenustega võrdsetes tingimustes paremini konkureerida.
- (55) Kaubanduslik ja tehnoloogiline areng annab kasutajatele suuremad valikuvõimalused ja vastutuse audiovisuaalmeedia teenuste kasutamisel. Et säilitada üldisi huve teenivate eesmärkide proportsionaalsus, peaks reguleerimine võimaldama teleringhäälingu osas teatavat paindlikkust. Lahususe põhimõte peaks piirduma reklaami ja otsepakkumisega, tooteasetus peaks olema lubatud teatavatel tingimustel, juhul kui liikmesriik ei otsusta teisiti, ning mõned kvantiteedipiirangud tuleks kaotada. Juhul kui tootepaigutus on varjatud, tuleks see keelata. Lahususe põhimõte ei tohiks välistada uute reklaamitehnikate kasutamist.

⁽¹⁾ ELT L 13, 20.1.2004, lk 44.⁽²⁾ ELT C 102, 28.4.2004, lk 2.

- (56) Peale käesolevas direktiivis käsitletud tavade kohaldatase Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, ⁽¹⁾ ebaõiglaste kaubandustavade suhtes, nagu eksitavad ja agressiivsed tavad, mida rakendatakse audiovisuaalmeedia teenuste puhul. Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiviga 2003/33/EÜ (tubakatoodete reklaami ja sponsorlusega seotud õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta liikmesriikides), ⁽²⁾ millega keelatakse sigarettide ja teiste tubakatoodete reklaam ja sponsorlus trükimeedias, infoühiskonna teenustes ja raadiosaadetes, ilma et see piiraks direktiivi 89/552/EMÜ kohaldamist, peaks direktiivide 2003/33/EÜ ja 89/552/EMÜ omavaheline seotus, arvestades audiovisuaalmeedia teenuste erinõudeid, jääma samaks ka pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ⁽³⁾ artikli 88 lõige 1, millega keelatakse teatavate ravimite avalikkusele suunatud reklaam, ei piira nimetatud artikli lõike 5 kohaselt direktiivi 89/552/EMÜ artikli 14 kohaldamist. Seega peaks direktiivide 2001/83/EÜ ja 89/552/EMÜ omavaheline seotus jääma samaks ka pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Peale selle ei tohiks käesoleva direktiiviga piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 (toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta) ⁽⁴⁾ kohaldamist.
- (57) Arvestades vaatajate suurenenud võimalusi reklaami vältimiseks uute tehnoloogiate kaudu, nagu personaalsed digitaalsed videosalvestid, ja kanalite suurenenud valikut, ei ole reklaamilõikude paigutamise üksikasjalik reguleerimine vaatajate kaitsmise eesmärgil enam õigustatud. Kuigi käesolev direktiiv ei tohiks suurendada tunnis lubatud reklaamimahtu, peaks see andma ringhäälinguorganisatsioonidele paindlikkuse selle lisamiseks sinna, kus see ei kahjusta põhjendamatult saadete terviklikkust.
- (58) Direktiiv on mõeldud Euroopa telemaastiku, kus reklaam on eelistatavalt paigutatud saadete vahele, eripära kaitsmiseks ja piirab seepärast televisiooni tarbeks toodetud kinematograafiateoste ja filmide, samuti mõnede saatevaldkondade, mis vajavad endiselt konkreetset kaitset, võimalikke katkestusi.
- (59) Telereklaami päevalimiidi piiramine oli suures osas teoreetiline. Tunnilimiit on olulisem, kuna see kehtib ka vaadatavuse tippaja suhtes. Seega tuleks päevalimiit tühistada, kuid säilitada telereklaamide ja otsepakkumise lõikudele seatud tunnilimiit. Samuti ei ole enam põhjendatud otsepakkumiste ja reklaamikanalitele lubatud piirangud, kuna tarbijate valikuvõimalused on suurenenud. Samas jääb kehtima limiit 20 % telereklaamilõike ja otsepakkumiste lõike tunnis. Telereklaamilõigu all tuleks mõista kuni 12 minuti pikkust televisioonireklaami direktiivi 89/552/EMÜ artikli 1 punkti i tähenduses.
- (60) Varjatud audiovisuaalne äriplane teadaanne on oma negatiivse mõju tõttu tarbijatele käesoleva direktiiviga keelatud praktika. Varjatud audiovisuaalse äriplane teadaande keeld ei peaks hõlmama õiguspärast tootepaigutust käesoleva direktiivi raames, kui vaatajat on piisavalt teavitatud tootepaigutuse olemasolust. Seda võib teha, tehes teatavaks asjaolu, et antud saates kasutatakse tootepaigutust, näiteks neutraalse logo abil.
- (61) Tootepaigutus on kinematograafilistes töodes ja televisiooni tarbeks tehtud audiovisuaalsetes töodes realsus, kuid liikmesriigid reguleerivad seda praktikast erinevalt. Võrdsete võimaluste tagamiseks ja seeläbi Euroopa meediatööstuse konkurentsivõime tõstmiseks on tarvis vastu võtta tootepaigutuse eeskirjad. Käesolevas direktiivis määratletud mõiste „tootepaigutus” peaks hõlmama igasugust audiovisuaalse äriplane teadaande vormi, mis seisneb toote, teenuse või selle kaubamärgi kaasamises või sellele osutamises sellisel, et seda esitatakse saates tasuta või samalaadse hüvitise eest. Kaupade või teenuste tasuta osutamist, näiteks saate tootmiseks vajalikud rekvisiidid ja auhinnad, tuleks käsitada tootepaigutusena üksnes siis, kui sellised kaubad või teenused on märkimisväärse väärtusega. Tootepaigutuse suhtes tuleks kohaldada samu kvaliteedieeskirju ja -piiranguid nagu audiovisuaalse äriplane teadaande suhtes. Otsustavaks kriteeriumiks, mis eristab sponsorlust tootepaigutusest, on asjaolu, et tootepaigutuse puhul paigutatakse toode saate tegevusse (see on ka põhjus, miks käesoleva direktiiviga muudetava direktiivi 89/552/EMÜ artikli 1 punktis m on sõna „saade” seesütlevas käändes). Samas võib viiteid sponsorile näidata saate ajal, ent need ei ole saate sündmustiku osa.
- (62) Tootepaigutus peaks põhimõtteliselt olema keelatud. Teatavate saadete puhul on erandid siiski asjakohased, kasutades positiivset nimestikku. Liikmesriik peaks saama nende erandite kohaldamisest tervenisti või osaliselt loobuda, näiteks lubades tootepaigutust üksnes saadetes, mis ei ole toodetud ainult selle liikmesriigi territooriumil.

⁽¹⁾ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

⁽²⁾ ELT L 152, 20.6.2003, lk 16.

⁽³⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1901/2006 (ELT L 378, 27.12.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ ELT L 404, 30.12.2006, lk 9. Parandatud versioon väljaandes ELT L 12, 18.1.2007, lk 3.

- (63) Peale selle on sponsorlus ja tootepaigutus keelatud juhul, kui need mõjutavad saadete sisu viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuskulule sõltumatusel. See kehtib temaatilise paigutuse puhul.
- (64) Puudega inimeste ja vanemate inimeste õigus osaleda ja olla kaasatud ühenduse sotsiaal- ja kultuuriellu on lahutamatu seotud kättesaadavate audiovisuaalmeedia teenuste osutamisega. Kättesaadavus peaks hõlmama muu hulgas viipekeelt, subtiitreid, audiokirjeldust ning kergesti mõistetavat menüüjuhtimist, kuid ei pruugi olla nendega piiratud.
- (65) Liikmesriigid on vastavalt neile asutamislepinguga pandud ülesannetele vastutavad käesoleva direktiivi ülevõtmise ja tõhusa rakendamise eest. Liikmesriigid võivad valida ise asjakohased vahendid vastavalt oma õigustraditsioonidele ja väljakujunenud struktuuridele, eelkõige määrata oma pädevad sõltumatud reguleerivad asutused, et nad saaksid teha oma tööd käesoleva direktiivi rakendamisel erapooletult ja läbipaistvalt. Konkreetsemalt peaksid liikmesriikide valitud vahendid aitama soodustada meedia pluralismi.
- (66) Käesoleva direktiivi õige kohaldamise tagamiseks on vajalik tihe koostöö liikmesriikide pädevate reguleerivate asutuste ja komisjoni vahel. Samamoodi on tihe koostöö liikmesriikide ning liikmesriikide reguleerivate asutuste vahel eriti oluline seoses mõjuga, mida ühes liikmesriigis asutatud ringhäälinguorganisatsioonid võivad avaldada teisele liikmesriigile. Kui litsentsimiskord on sätestatud liikmesriigi õigusega ja kui asjasse puutub mitu liikmesriiki, on soovitatav, et kontaktid vastavate ametiasutuste vahel toimuvad enne sellise litsentsi andmist. Nimetatud koostöö peaks hõlmama kõiki direktiiviga 89/552/EMÜ ja eelkõige selle artiklitega 2, 2a ja 3 koordineeritud valdkondi.
- (67) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt audiovisuaalmeedia teenustele sisepiirideta ala loomist, tagades samal ajal üldiste huvide kõrgetasemelise kaitse, eriti alaealiste ja inimväärlikuse kaitse ning edendades puudega inimeste õigusi, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva direktiivi ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (68) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides tabelid, kus on võimaluste piires näidatud käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete vastavus, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 89/552/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiv 89/552/EMÜ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv)“.

2. Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „audiovisuaalmeedia teenus“ –

— asutamislepingu artiklites 49 ja 50 määratletud teenus, mis kuulub meediateenuse osutaja toimetustavastutuse alla ning mille põhiline otstarve on pakkuda üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Sellised audiovisuaalmeedia teenused on kas käesoleva artikli punktis e määratletud teleülekanded või käesoleva artikli punktis g määratletud tellitavad audiovisuaalmeedia teenused;

ja/või

— audiovisuaalsed ärilised teadaanded;

b) „saade“ – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi ning mille vorm ja sisu on võrreldavad teleringhäälingu vormi ja sisuga. Saate näideteks on pikad mängufilmid, spordisündmuste ülekanded, situatsioonikomöödiad, dokumentaalfilmid, lastesaated ja algupärased lavastused;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- c) „toimetustavastutus” – tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende (teleülekannete puhul saatekava või tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul programmi-kataloogi) ülesehituse üle. Toimetustavastutus ei tähenda tingimata riigi õiguse kohast juriidilist vastutust osutavate teenuste või sisu eest;
- d) „meediateenuse osutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on toimetustavastutus audiovisuaalmeedia teenuse audiovisuaalse sisu valikul ja kes määrab selle esitamise viisi;
- e) „teleringhääling” või „teleülekanne” (st lineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saatekava alusel saadete samaaegseks vaatamiseks;
- f) „ringhäälinguorganisatsioon” – teleülekandeid edastav meediateenuse osutaja;
- g) „tellitav audiovisuaalmeedia teenus” (st mittelineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saadete vaatamiseks kasutaja valitud ajal ja kasutaja isikliku taotluse põhjal, võttes aluseks meediateenuse osutaja valitud programmikataloogi;
- h) „audiovisuaalne äriplane teadaanne” – heliga või helita kujutised, mis on mõeldud majandustegevusega tegeleva füüsilise või juriidilise isiku kaupade, teenuste või maine otseseks või kaudseks reklaamimiseks. Sellised kujutised kaasnevad saatega või on sellesse lisatud tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks. Audiovisuaalse äriplane teadaande vormid on muu hulgas telereklaam, sponsorlus, otsepakkumised ja tootepaigutus;
- i) „telereklaam” – igasugune kaubanduse, äri, oskustöö või kutsealaga seotud teadaanne, mida avalik-õiguslik isik või eraettevõtja või füüsiline isik edastab tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks, et reklaamida tasu eest pakutavaid kaupu või osutatavaid teenuseid, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;
- j) „varjatud audiovisuaalne äriplane teadaanne” – kauba- tootja või teenuseosutaja kaupade, teenuste, nime, kaubamärgi või tegevuse esitamine saadetes sõnas või pildis, kui meediateenuse osutaja eesmärk on sellise esitusega pakkuda reklaami ja kui see võib avalikkust esituse olemuse osas eksitada. Sellist esitamist käsitatakse eelkõige tahtlikuna, kui seda tehakse tasu või samalaadse hüvitise eest;
- k) „sponsorlus” – audiovisuaalmeedia teenuste osutamises või audiovisuaalsete teoste tootmises mitteosaleva avalik-õigusliku isiku või eraettevõtja või füüsilise isiku igasugune osalemine audiovisuaalmeedia teenuste või saadete rahastamises, eesmärgiga reklaamida oma nime, kaubamärki, mainet, tegevust või tooteid;
- l) „otsepakkumine” – avalikkusele ringhäälingu kaudu edastatavad otsepakkumised kaupade turustamiseks ja teenuste osutamiseks tasu eest, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;
- m) „tootepaigutus” – igasugune audiovisuaalse äriplane teadaande vorm, mis seisneb toote, teenuse või selle kaubamärgi kaasamises või sellele osutamises selliselt, et seda esitatakse saates tasu või samalaadse hüvitise eest;
- n) i) „Euroopa päritolu teosed” on järgmised:
- liikmesriikidest pärinevad teosed;
  - Euroopa Nõukogu piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni osalisteks olevatest kolmandatest Euroopa riikidest pärinevad teosed, mis vastavad punkti ii tingimustele;
  - teosed, mis on toodetud ühistoodanguna ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud, audiovisuaalsektoriga seotud lepingute raames ja vastavad nendes lepingutes määratletud tingimustele.
  - Teise ja kolmanda taande sätteid kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikidest pärinevate teoste suhtes ei kohaldata kõnealusel kolmandas riigis diskrimineerivaid meetmeid.

ii) Punkti i esimeses ja teises taandes nimetatud teosed on teosed, mis on põhiosas valminud koostöös ühes või mitmes punkti i esimeses ja teises taandes nimetatud riigis elavate autorite ja töötajatega, tingimusel et need teosed vastavad ühele järgmisest kolmest tingimusest:

— teose on valmistanud üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis, või

— teoste tootmist jälgib ja kontrollib tegelikkuses üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis, või

— nende riikide ühistootjate panus moodustab ühistootmise kogukuludest rohkem kui poole ja ühistootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool kõnealuseid riike asutatud tootjat.

iii) Teoseid, mis ei ole Euroopa päritolu teosed punktis i määratletud tähenduses, kuid mis on toodetud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete ühistootmislepingute raames, käsitatakse Euroopa päritolu teostena tingimusel, et ühenduse ühistootjad katavad suurema osa tootmise kogukuludest ja et tootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool liikmesriikide territooriumi asutatud tootjat.”

3. Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

1. Iga liikmesriik tagab, et kõik tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate edastatavad audiovisuaalmeedia teenused on kooskõlas asjaomases liikmesriigis avalikkusele mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatava õigussüsteemi normidega.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kuuluvad liikmesriigi jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutajad:

a) kes on asutatud lõike 3 kohaselt kõnealuses liikmesriigis või

b) kelle suhtes kohaldatakse lõiget 4.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse meediateenuse osutajat liikmesriigis asutatuna järgmistel juhtudel:

a) meediateenuse osutaja peakorter asub kõnealuses liikmesriigis ja audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetusslikud otsused tehakse selles liikmesriigis;

b) kui meediateenuse osutaja peakorter asub ühes liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetusslikud otsused tehakse teises liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus töötab oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest. Kui oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest töötab mõlemas liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus paikneb tema peakorter. Kui oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest ei tööta kummaski liikmesriigis, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus ta kõigepealt alustas oma tegevust, kooskõlas selle liikmesriigi õigusega, tingimusel et ta säilitab selle liikmesriigi majandusega püsiva ja tegeliku sideme;

c) kui meediateenuse osutaja peakorter asub liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad otsused tehakse kolmandas riigis, või vastupidi, käsitatakse meediateenuse osutajat kõnealuses liikmesriigis asutatuna tingimusel, et oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest töötab selles liikmesriigis.

4. Meediateenuse osutajad, kelle suhtes lõike 3 sätteid ei kohaldata, käsitatakse liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvana järgmistel juhtudel:

a) nad kasutavad selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust;

b) kuigi nad ei kasuta selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust, kasutavad nad sellele liikmesriigile kuuluvat satelliitvõimsust.

5. Kui küsimust, millisel liikmesriigil on jurisdiktsioon, ei saa lahendada vastavalt lõigetele 3 ja 4, loetakse pädevaks see liikmesriik, kus meediateenuse osutaja on asutatud asutamislepingu artiklite 43–48 tähenduses.
6. Käesolevat direktiivi ei kohaldata üksnes kolmandates riikides vastuvõtmiseks mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, mida ühe või mitme liikmesriigi üldsus ei võta otseselt ega kaudselt vastu standardsete tarbijatele ettenähtud seadmetega.”
4. Artiklit 2a muudetakse järgmiselt.
- a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Liikmesriigid tagavad teistest liikmesriikidest pärinevate audiovisuaalmeedia teenuste vastuvõtmisvabaduse ega piira nende taasedastamist oma territooriumil põhjustel, mis kuuluvad käesoleva direktiiviga koordineeritavatesse valdkondadesse.”
- b) Lõikes 2 asendatakse sissejuhatav lause ja punkt a järgmisega:
- „2. Teleringhäälingu puhul võivad liikmesriigid teha lõike 1 sätetest ajutiselt erandeid, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) teisest liikmesriigist edastatav teleülekanne rikub selgelt, oluliselt ja raskelt artikli 22 lõike 1 või 2 ja/või artikli 3b sätteid;”.
- c) Lisatakse järgmised lõiked:
- „4. Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul võib liikmesriik võtta meetmeid erandi tegemiseks lõikest 1 asjaomase teenuse puhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) meetmed:
- i) on vajalikud ühel järgmistest põhjustest:
- riiklik poliitika, eelkõige kuritegude ennetamine, uurimine, avastamine ja nende eest vastutusele võtmine, sealhulgas alaealiste kaitse ning võitlus rassilise, soolise, usulise ja rahvusliku vaenu õhutamise ja üksikisikuid puudutava inimväärkuse rikkumisega;
  - rahvatervise kaitse;
  - avalik julgeolek, sealhulgas riigi julgeoleku ja kaitse tagamine;
  - tarbijate, sealhulgas investorite kaitse;
- ii) võetakse tellitava audiovisuaalmeedia teenuse vastu, mis takistab punktis i nimetatud eesmärkide saavutamist või kujutab endast tõsist ohtu nende eesmärkide saavutamisele;
- iii) on nende eesmärkidega proportsionaalsed;
- b) enne kõnealuste meetmete võtmist ja piiramata kohtumenetlusi, kaasa arvatud esialgsed menetlused ja eeluurimise raames võetud sammud, on liikmesriik:
- taotlenud liikmesriigilt, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, meetmete võtmist ja viimane pole neid võtnud või need on olnud ebapiisavad;
  - teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid.
5. Liikmesriigid võivad edasilükkamatutel juhtudel teha erandeid lõike 4 punktis b ettenähtud tingimustest. Sellisel juhul teavitatakse meetmetest võimalikult kiiresti komisjoni ja liikmesriiki, kelle jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, näidates põhjused, miks liikmesriik peab juhtumit edasilükkamatuks.

6. Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmeid, uurib komisjon võimalikult kiiresti, kas teatatud meetmed vastavad ühenduse õigusele. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole kooskõlas ühenduse õigusega, palub komisjon kõnealusel liikmesriigil loobuda mis tahes kavandatud meetmete võtmisest või lõpetada nende võtmise viivitamatult.”

5. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

1. Liikmesriigid võivad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt meediateenuse osutajatelt nõuda käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades üksikasjalikumate või rangemate eeskirjade järgimist, tingimusel et need eeskirjad on kooskõlas ühenduse õigusega.

2. Juhul kui liikmesriik:

a) on lõike 1 kohaselt kasutanud vabadust võtta vastu üksikasjalikumad või rangemad avalikel huvidel põhinevad eeskirjad ning

b) leiab, et teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv ringhäälinguorganisatsioon edastab teleülekannet, mis tervikuna või millest peamine osa on suunatud tema territooriumile,

võib ta võtta ühendust jurisdiktsiooni omava liikmesriigiga kõikidele tekkinud probleemidele vastastikku rahuldava lahenduse leidmiseks. Esimese liikmesriigi põhjendatud taotluse kättesaamisel esitab jurisdiktsiooni omav liikmesriik ringhäälinguorganisatsioonile nõude järgida kõnealuseid avalikel huvidel põhinevaid eeskirju. Jurisdiktsiooni omav liikmesriik teatab esimesele liikmesriigile saadud tulemustest kahe kuu jooksul pärast nimetatud taotluse saamist. Kumbki liikmesriik võib paluda artikli 23a kohaselt asutatud kontaktkomiteel kõnealune juhtum läbi vaadata.

3. Kui esimese liikmesriigi hinnangul:

a) ei ole lõike 2 kohaldamise kaudu saadud tulemused rahuldavad ning

b) kõnealune ringhäälinguorganisatsioon on asutatud jurisdiktsiooni omavas liikmesriigis, eesmärgiga hoiduda käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondadele kehtestatud rangematest eeskirjadest, mis oleksid tema

suhtes kohaldatavad juhul, kui oleks asutatud esimesena nimetatud liikmesriigis,

võib esimene liikmesriik võtta asjakohased meetmed kõnealuse ringhäälinguorganisatsiooni vastu.

Sellised meetmed peavad olema objektiivselt vajalikud, neid tuleb kohaldada mittediskrimineerival viisil ning need peavad olema taotletavate eesmärkidega proportsionaalsed.

4. Liikmesriik võib võtta lõike 3 kohaseid meetmeid üksnes siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) ta on teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kus ringhäälinguorganisatsioon on asutatud, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid, põhjendades samal ajal oma hinnangu aluseid, ja

b) komisjon on otsustanud, et need meetmed on kooskõlas ühenduse õigusega ning eelkõige et neid meetmeid lõigete 2 ja 3 alusel võtva liikmesriigi tehtud hinnangud on nõuetekohaselt põhjendatud.

5. Komisjon teeb otsuse, kas meetmed on kooskõlas ühenduse õigusega, kolme kuu jooksul alates lõike 4 punkti a kohase teate saamisest. Kui komisjon otsustab, et meetmed ei ole kooskõlas ühenduse õigusega, loobub kõnealune liikmesriik kavandatud meetmete võtmisest.

6. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega ja oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad järgivad tegelikult käesoleva direktiivi sätteid.

7. Liikmesriigid soodustavad kaas- ja/või enesereguleerimise korda siseriiklikul tasandil käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades nende õigussüsteemide poolt lubatud ulatuses. Kõnealune kord peab olema asjaomaste liikmesriikide põhiliste sidusrühmade seas laialt aktsepteeritud ja nägema ette tõhusa jõustamise.

8. Direktiivi 2000/31/EÜ kohaldatakse täies ulatuses, kui käesolevas direktiivis ei ole teisiti sätestatud. Kui direktiivi 2000/31/EÜ säte on vastuolus käesoleva direktiivi sättega, siis kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, kui käesolevas direktiivis ei ole teisiti sätestatud.”

6. Artikkel 3a jäetakse välja.

7. Lisatakse järgmine peatükk:

„IIA PEATÜKK

KÕIKIDE AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 3a

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad audiovisuaalmeedia teenuse osutajad teevad teenuse vastuvõtjatele kergesti, vahetult ja püsivalt kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

- a) meediateenuse osutaja nimi;
- b) meediateenuse osutaja asutamiskoha geograafiline aadress;
- c) meediateenuse osutaja andmed, kaasa arvatud tema elektronposti aadress või veebileht, mille kaudu saab temaga vahetult, tõhusalt ja kiiresti ühendust võtta;
- d) rakendatavuse korral pädevad reguleerivad või järelevalveasutused.

Artikkel 3b

Liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmetega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad audiovisuaalmeedia teenused ei sisalda vihkamisele õhutamist soo, rassilise või etnilise päritolu või usutunnistuse alusel.

Artikkel 3c

Liikmesriigid ergutavad oma jurisdiktsiooni alla kuuluvaid meediateenuse osutajaid tagama, et nende teenused tehakse järk-järgult kättesaadavaks nägemis- ja kuulmispuudega inimestele.

Artikkel 3d

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad ei edasta kinematograafiateoseid väljaspool õiguste valdajatega kokkulepitud ajavahemikku.

Artikkel 3e

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate poolt edastatavad audiovisuaalsed ärilised teadaanded vastavad järgmistele nõuetele:

- a) audiovisuaalsed ärilised teadaanded peavad olema sellisena hõlpsasti äratuntavad. Varjatud audiovisuaalsed ärilised teadaanded on keelatud;

- b) audiovisuaalsetes ärilistes teadaannetes ei tohi kasutada alalävisele tajule suunatud võtteid;

- c) audiovisuaalsed ärilised teadaanded ei tohi:

- i) kahjustada inimvääriskuse austamist;
- ii) sisaldada ega soodustada mis tahes diskrimineerimist soo, rassilise või etnilise päritolu, rahvuse, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;

- iii) soodustada tervist või ohutust kahjustavat käitumist;

- iv) soodustada keskkonnakaitset tõsiselt kahjustavat käitumist;

- d) sigarettide ja muude tubakatoodetega seotud audiovisuaalsete äriliste teadaannete kõik vormid on keelatud;

- e) audiovisuaalsed ärilised teadaanded alkohoolsete jookide kohta ei tohi olla suunatud konkreetselt alaealistele ega või propageerida selliste jookide liigset tarbimist;

- f) audiovisuaalsed ärilised teadaanded selliste ravimite ja raviteenuste kohta, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel, on keelatud;

- g) audiovisuaalsed ärilised teadaanded ei tohi põhjustada füüsilist ega moraalselt kahju alaealistele. Seega ei või nad otseselt keelitada alaealisi ostma või rentima toodet või teenust, kasutades ära nende kogenumatust või kergeusklikkust, otseselt ärgitada neid veinma oma vanemaid või teisi ostma reklaamitavat toodet või teenust, kasutada ära alaealiste usaldust vanemate, õpetajate või muude isikute suhtes ega põhjendamatult näidata alaealisi ohtlikes olukordades.

2. Liikmesriigid ja komisjon ergutavad meediateenuse osutajaid töötama välja tegevusjuhendi, mis käsitleks lastesaadete ajal või lastesaadetes edastatavaid asjakohatuid audiovisuaalseid ärilisi teadaandeid toitumisealase või füsioloogilise mõjuga toitaineid ja muid aineid sisaldavate toitumise ja jookide kohta, eelkõige nende kohta, mis sisaldavad rasva, trans-rasvhappeid, soola/naatriumi ja suhkruid, mille liigne tarbimine toidus tervikuna ei ole soovitatav.

Artikkel 3f

1. Spondeeritavad audiovisuaalmeedia teenused või saated peavad vastama järgmistele nõuetele:

a) saadete sisu või teleülekannete puhul nende edastamisega ei tohi mingil juhul mõjutada viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuslikule sõltumatusele;

b) nende abil ei tohi otseselt soodustada kaupade või teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid vihjeid kõnealuste kaupade või teenuste suhtes;

c) vaatajaid tuleb selgelt teavitada sponsorlepingu olemasolust. Spondeeritavad saated tuleb selgelt eristada, kasutades saate seisukohalt sobival viisil sponsori nime, logo ja/või muud sümbolit, nagu viidet sponsori toodetele või teenustele või eristavat märgistust saate alguses, lõpus ja/või selle kestel.

2. Audiovisuaalmeedia teenuseid või saateid ei tohi spondeerida ettevõtteid, kelle põhitegevuseks on sigarettide ja muude tubakatoodete tootmine ja müük.

3. Ettevõtteid, kes tegelevad muu hulgas ravimite valmistamise või müügi ja raviteenuste osutamisega, võivad nende spondeeritavates audiovisuaalmeedia teenustes või saadetes reklaamida ettevõtja nime või mainet, kuid ei tohi reklaamida selliseid konkreetseid ravimeid ega raviteenuseid, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel.

4. Uudistesaadeteid ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevaid saateid ei tohi spondeerida. Liikmesriigid võivad keelata sponsori logo näitamise lastesaadetes, dokumentaal-filmide ja religioosse sisuga saadete ajal.

Artikkel 3g

1. Tootepaigutus on keelatud.

2. Erandina lõikest 1 on tootepaigutus, kui liikmesriik ei otsusta teisiti, vastuvõetav:

— kinematograafiateostes, filmides ja seeriafilmides (seriaalides), mis on valmistatud audiovisuaalmeedia teenuste jaoks, spordisaadetes ja meelelahutussaadetes, või

— kui selle eest ei võeta tasu, vaid pakutakse tasuta teatud kaupu ja teenuseid, näiteks saate tootmiseks vajalikud rekvisiidid ja auhinnad, eesmärgiga need saatesse lisada.

Esimeses taandes sätestatud erandit ei kohaldata lastesaadete suhtes.

Saated, mis sisaldavad tootepaigutust, peavad täitma vähemalt kõiki järgmisi nõudeid:

a) nende sisu ja teleülekannete puhul nende edastamisega ei mõjutata mingil juhul viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuslikule sõltumatusele;

b) nende abil ei soodustata otseselt kaupade või teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid vihjeid kõnealuste kaupade või teenuste suhtes;

c) nad ei tõsta kõnealust toodet alusetult esile;

d) vaatajaid teavitatakse selgelt tootepaigutuse olemasolust. Vaatajate võimaliku segaduse vältimiseks märgistatakse tootepaigutust sisaldavad saated asjakohaselt saate alguses ja lõpus ning pärast reklaampausi.

Erandkorras võivad liikmesriigid loobuda punktis d sätestatud nõuete kohaldamisest, tingimusel et kõnealust saadet ei ole tootnud ega tellinud meediateenuse osutaja ise ega temaga seotud ettevõtte.

3. Igal juhul ei tohi saated sisaldada järgmiste toodete paigutust:

— tubakatooted või sigarettid või selliste ettevõtete tootepaigutus, kelle põhitegevuseks on sigarettide ja muude tubakatoodete tootmine ja müük, või

— konkreetsed ravimid või raviteenused, mis on selles liikmesriigis, kelle jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes arsti ettekirjutuse alusel.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 sätteid kohaldatakse üksnes nende saadete suhtes, mis on toodetud pärast 19. detsembrit 2009.”

8. Lisatakse järgmine peatükk:

„IIB PEATÜKK

ÜKSNES TELLITAVATE AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 3h

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad tellitavad audiovisuaalmeedia teenused, mis võivad tõsiselt kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlblist arengut, tehakse kättesaadavaks üksnes viisil, mis tagab selle, et alaealised tavaliselt selliseid tellitavaid audiovisuaalmeedia teenuseid ei kuule ega näe.

Artikkel 3i

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate osutatavad tellitavad audiovisuaalmeedia teenused edendavad asjakohaste meetmetega Euroopa päritolu teoste tootmist ja kättesaadavust, kui see on teostatav. Selline edendamine võib muu hulgas olla seotud selliste teenuste poolt antava rahalise toetusega Euroopa päritolu teoste tootmiseks ja neid teoseid käsitlevate õiguste omandamiseks või Euroopa päritolu teoste osakaalu ja/või nende esiletoomisega tellitava audiovisuaalmeedia teenuse pakutavates programmikataloogides.

2. Liikmesriigid annavad komisjonile hiljemalt 19. detsembril 2011 ja seejärel iga nelja aasta järel aru lõike 1 rakendamisest.

3. Komisjon annab liikmesriikide esitatud teabe ja sõltumatu uuringu alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru lõike 1 kohaldamise kohta, võttes arvesse turu ja tehnika arengut ning kultuurilise mitmekesisuse eesmärki.”

9. Lisatakse järgmine peatükk:

„IIC PEATÜKK

AINUÕIGUSED JA LÜHIUUDISTE EDASTAMINE TELE-RINGHÄÄLINGUS

Artikkel 3j

1. Iga liikmesriik võib kooskõlas ühenduse õigusega võtta meetmeid tagamaks, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad ringhäälinguorganisatsioonid ei edasta sündmusi, mida kõnealune liikmesriik käsitleb ühiskonnale väga tähtsatena, ainuõiguslikult ega viisil, millega võetakse oluliselt osalt kõnealuse liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida sellised sündmusi otseülekannde või hilisema edastusena tasuta televisioonis. Kui liikmesriik võtab sellised meetmed, koostab ta loetelu määratletud riiklike või mitteriiklike sündmustest, mida ta käsitleb ühiskonnale väga tähtsatena. Liikmesriik teeb seda selgel ja läbipaistval viisil ning aegsasti. Seda tehes määrab asjaomane liikmesriik samuti, kas need sündmused peaksid olema kättesaadavad täieliku või osalise otseülekanadena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane.

2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohaselt võetud või võetavatest meetmetest viivitamata komisjonile. Kolme kuu jooksul alates teatamisest kontrollib komisjon selliste meetmete vastavust ühenduse õigusele ja edastab need teistele liikmesriikidele. Komisjon palub artikli 23a kohaselt asutatud kontaktkomiteel esitada aramus. Komisjon avaldab võetud meetmed viivitamata *Euroopa Liidu Teataja* ja vähemalt kord aastas liikmesriikide võetud meetmete koondloendi.

3. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad ringhäälinguorganisatsioonid ei kasuta pärast käesoleva direktiivi avaldamiskuupäeva nende ostetud ainuõigusi nii, et sellega võetakse oluliselt osalt teise liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida nimetatud teise liikmesriigi poolt kooskõlas lõigetega 1 ja 2 määratletud sündmusi täieliku või osalise otseülekanadena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane, nagu nimetatud teine liikmesriik on lõike 1 kohaselt määranud.

Artikkel 3k

1. Liikmesriigid tagavad, et lühiuudiste puhul ei jäeta teistes liikmesriikides asutatud ringhäälinguorganisatsioonide ilma juurdepääsust õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel üldsusele suurt huvi pakkuvatele üritustele, mida edastab nende jurisdiktsiooni alla kuuluv ringhäälinguorganisatsioon ainuõiguse alusel.

2. Kui juurdepääsu taotleva ringhäälinguorganisatsiooniga samas liikmesriigis asutatud teine ringhäälinguorganisatsioon on omandanud ainuõiguse kõnealuse sündmuse puhuks, tuleb juurdepääsu taotleda sellelt ringhäälinguorganisatsioonilt.
3. Liikmesriigid tagavad sellise juurdepääsu, võimaldades ringhäälinguorganisatsioonidel vabalt valida edastava ringhäälinguorganisatsiooni signaalist lühilõike, viidates juhul, kui see on praktilistel kaalutlustel võimalik, vähemalt nende allikale.
4. Alternatiivina lõikele 3 võib liikmesriik luua võrdväärse süsteemi, millega saadakse õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel juurdepääs teiste vahendite abil.
5. Selliseid lühilõike kasutatakse üksnes üldistes uudistesaadetes ning neid võib kasutada tellitavates audiovisuaalmeedia teenustes ainult siis, kui sama meediateenuse osutaja pakub sama saadet hiljem.
6. Ilma et see piiraks lõigete 1–5 kohaldamist, tagavad liikmesriigid kooskõlas nende õigussüsteemide ja tavadega, et määratakse kindlaks selliste lühilõikude kasutamist puudutavad tingimused ja kord, eelkõige igasugune hüvitamiskord, lühilõikude maksimumpikkus ja nende edastamisele seatud ajapiirangud. Kui nähakse ette hüvitis, ei ületa see juurdepääsu tagamisega otseselt seotud lisakulusid.
10. Artikli 4 lõikes 1 jäetakse välja sõnad „artiklis 6 määratletud tähenduses”.
11. Artiklid 6 ja 7 jäetakse välja.
12. IV peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:
- „TELEREKLAAM JA OTSEPAKKUMINE”.**
13. Artikkel 10 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 10*
1. Telereklaam ja otsepakkumised on hõlpsasti äratuntavad ja eristatavad toimetatavast sisust. Ilma et see piiraks uute reklaamitehnikate kasutamist, hoitakse telereklaam ja otsepakkumised saate muudest osadest lahus optiliste ja/või akustiliste ja/või ruumiliste vahendite abil.
2. Eraldiseisvad reklaami- ja otsepakkumise lõigud (v.a spordisündmuste ülekannetes) on erand.”
14. Artikkel 11 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 11*
1. Liikmesriigid tagavad reklaami või otsepakkumise edastamisel saadete ajal, et saadete terviklikkust, võttes arvesse saate loomulikke pause, kestust ja laadi, ning õiguste valdajate õigusi, ei kahjustata.
2. Telefilmide (välja arvatud telesarjad, seriaalid ja dokumentaalfilmid), kinematograafiateoste ja uudistesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 30minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks. Lastesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 30minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks tingimusel, et saate kestus on pikem kui 30 minutit. Usutalituste ülekannete vahele ei või paigutada telereklaami ega otsepakkumisi.”
15. Artiklid 12 ja 13 jäetakse välja.
16. Artikli 14 lõige 1 jäetakse välja.
17. Artiklid 16 ja 17 jäetakse välja.
18. Artikkel 18 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 18*
1. Telereklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude osakaal ühes tunnis ei tohi ületada 20 %.
2. Lõiget 1 ei kohaldata teadaannete suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioon edastab seoses oma saadetega, ning otseselt nendest saadetest tulenevate lisatoodete, sponsorlus-teadete ja tootepaigutuse suhtes.”
19. Artikkel 18a asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 18a*
- Otsepakkumise saated peavad olema sellistena selgesti eristatavad heli ja kujutise abil ning nende katkestusteta kestus on vähemalt 15 minutit.”

20. Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult reklaamile ja otsepakkumisele, samuti telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult enesereklaamile. III peatükki ja samuti artiklit 11 ning artiklit 18 ei kohaldata kõnealuste kanalite suhtes.”

21. Artikkel 19a jäetakse välja.

22. Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Ilma et see piiraks artikli 3 kohaldamist, võivad liikmesriigid ühenduse õigust asjakohaselt arvesse võttes üksnes oma riigi territooriumile mõeldud teleülekannete suhtes, mida avalikkus ei saa üheski teises liikmesriigis otseselt ega kaudselt vastu võtta, kehtestada muid kui artikli 11 lõikes 2 ning artiklis 18 sätestatud eeskirju.”

23. V peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„ALAEALISTE KAITSE TELERINGHÄÄLINGUS”.

24. Artiklid 22a ja 22b jäetakse välja.

25. VI peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„ÕIGUS ESITADA VASTULAUSE TELERINGHÄÄLINGUS”.

26. Artikli 23a lõike 2 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) hõlbustada liikmesriikide ja komisjoni vahelist teabevahetust audiovisuaalmeedia teenuseid käsitlevate reguleerivate meetmete hetkeolukorra ja arengu osas, võttes arvesse ühenduse audiovisuaalpoliitikat ja asjakohaseid tehnilisi arenguid;”.

27. Lisatakse järgmine peatükk:

„VIB PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDE REGULEERIVATE ASUTUSTE VAHELINE KOOSTÖÖ

Artikkel 23b

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et anda üksteisele ja komisjonile käesoleva direktiivi sätete, eelkõige

artiklite 2, 2a ja 3 kohaldamiseks vajalikku teavet, eelkõige liikmesriikide pädevate sõltumatute reguleerivate asutuste kaudu.”

28. Artiklid 25 ja 25a jäetakse välja.

29. Artikkel 26 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 26

Komisjon esitab hiljemalt 19. detsembril 2011 ja seejärel iga kolme aasta tagant Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta ja teeb vajaduse korral täiendavaid ettepanekuid direktiivi kohandamiseks audiovisuaalmeedia teenuste valdkonna arenguga, võttes eriti arvesse tehnika viimaseid arenguid, sektori konkurentsivõimet ja meediakirjaoskuse taset kõikides liikmesriikides.

Aruandes hinnatakse samuti lastesaadete ajal edastatava telereklaami küsimust ning eelkõige seda, kas käesolevas direktiivis esitatud kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed eeskirjad on võimaldanud nõuetekohast kaitset.”

Artikkel 2

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta ⁽¹⁾ muudetakse järgmiselt.

— Lisas „Artikli 3 punktis a osutatud direktiivide ja määruste nimekirja” asendatakse punkt 4 järgmisega:

„4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiv 89/552/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (teleringhäälingutegevuse direktiiv): (*) artiklid 3h ja 3i ja artiklid 10–20. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/65/EÜ. (**)

(*) EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23.

(**) ELT L 332, 18.12.2007, lk 27.”

Artikkel 3

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 19. detsembril 2009. Nad edastavad viivitamata komisjonile nimetatud õigusnormide teksti.

⁽¹⁾ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1. Määrust on muudetud direktiiviga 2005/29/EÜ.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv jõustub päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 11. detsember 2007

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

M. LOBO ANTUNES
